

رازداری و حفظ اطلاعات پزشکی پس از مرگ بیمار

- تمام اطلاعاتی که توسط بیمار برای پزشک افشا شده است و نیز تمام اطلاعات موجود در گزارش‌های مربوط به بیمار فوت شده (حتی شامل اطلاعات به دست آمده پس از مرگ) باید با رعایت بیش‌ترین حد رازداری نگهداری شود.
- پس از مرگ، برای رسیدن به اهداف تحقیقاتی و آموزشی، افشای اطلاعات با حفظ رازداری در بیش‌ترین حد ممکن، تنها با حذف تمامی شناسه‌های فردی قابل انجام است.
- حفظ اسرار بیماران پس از مرگ، باید به همان اندازه زمان حیات آن‌ها جدی گرفته شود. بنابراین فقط در همان شرایطی که در زمان حیات اجازه افشای اطلاعات داده می‌شود، پس از مرگ هم افشای اطلاعات مجاز است.
- افشای این اطلاعات در شرایط خاص برای جلوگیری از یک خطر جدی اجتماعی می‌تواند قابل قبول باشد.
- برای مشخص کردن این که در چه شرایطی پزشک می‌تواند اطلاعات مربوط به بیمار فوت شده را افشاء کند، باید مسایل زیر در نظر گرفته شود:

ü قریب‌الوقوع بودن آسیب به افراد خاص یا جامعه (به عنوان مثال وقتی که یک بیماری واگیر، خطیر یا ارثی، قابل پیش‌گیری یا درمان باشد).

ü هر گونه اظهار نظر پیشین بیمار برای افشاسازی پس از مرگ

ü احتمال تأثیر افشا بر حیثیت فرد

ü امکان اشاعه فحشا و منکر یا آسیب‌های اجتماعی به واسطه افشا

ü تعارض منافع شخصی پزشک با حفظ اسرار بیمار

وقتی ولی میت یا تصمیم گیرنده قانونی اجازه اتوپسی را می‌دهد، پزشک می‌تواند نتیجه اتوپسی را به اطلاع آن فرد

یا افراد برساند.